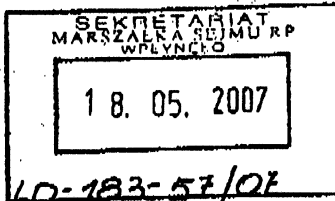

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr KRS-020-6/2-07

Do druku nr 1057

WARSZAWA, 2007-05-17

Pan
Ludwik DORN
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W załączeniu uprzejmie przesyłam stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 15 maja 2007 r. w przedmiocie sygnalizacji nieprawidłowości w procesie legislacyjnym dotyczącym prac nad projektem ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1057).

Z wyrazami szacunku,

sędzia Stanisław Dąbrowski

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

ODPIS

z dnia 15 maja 2007 r.

w przedmiocie sygnalizacji nieprawidłowości w procesie legislacyjnym dotyczącym prac nad projektem ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1057).

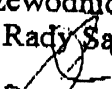
Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w dniu 26 kwietnia 2007 r. zgłoszono i uchwalono poprawki, które wprowadzają nową instytucję do ustroju sądów powszechnych i szczególnie tryb postępowania w przypadku rozpoznawania wniosku o uchylenie immunitetu sędziowskiego w sprawach o zbrodnie lub umyślne występki zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat.

Zawarte w poprawce nowe przepisy art. 80a – 80d – Prawa o ustroju sądów powszechnych radykalnie zmieniły projekt ustawy. Aktualne brzmienie projektu ustawy jest odmienne od projektu przedstawionego Krajowej Radzie Sądownictwa do zaopiniowania w 2006 r. Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę, że doszło do naruszenia trybu wymaganego przy stanowieniu prawa przez Sejm RP. Przewidziane w art. 2 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 100, poz. 1082) uprawnienie do opiniowania projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa i sędziów należy interpretować w taki sposób, by możliwie najpełniej wcielić w życie rolę Rady jako organu stojącego na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów (art. 186 ust. 1) Konstytucji RP). Potrzebę i zakres zasięgania stanowiska Rady o projekcie ustawy i wprowadzanych do niego poprawkach ocenia się na tle charakteru tych poprawek. Prawo przedkładania poprawek nie może przekształcić się w prawo inicjatywy ustawodawczej.

Decydujące znaczenie w tym zakresie ma przedmiot poprawki (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 1998 r. sygn. K 3/98).

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa ocena treści wprowadzonych do pierwotnego projektu zmiany ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych w wyniku dodania art. 80a – 80d prowadzi do wniosku, że doszło do wykroczenia poza treść i założenia pierwotnego projektu ustawy, nowa materia regulowana tymi poprawkami bezpośrednio wpływa na zakres ochrony niezawisłości sędziowskiej.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdza, że nie przedstawienie opisanych poprawek do projektu ustawy pozbawiło ją ustawowego prawa do wyrażenia opinii (art. 2 ust. 2 pkt 4 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa).

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzieja Stanisław Dąbrowski

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 23 maja 2007 r.

Cena 0,09 zł + 22% VAT

